

[Energiministeren]

Jeg skal først sige, at regeringen kan tiltræde den dagsorden, som er foreslået af fru Mette Groes på vegne af en række partier, men må afvise det dagsordensforslag, som er fremsat af hr. Riishøj og hr. Tinning.

Først nogle bemærkninger om sammenhængen mellem de spørgsmål, vi drøfter her i dag, og så det energiprisniveau, vi vel ser udvikle sig, og som – det er erkendt fra mange sider – ingen med nogen mening i dag kan sige hvor slutter. Hvad vil olieprisniveauet og dermed energiprisniveauet i øvrigt være, når vi er nogle måneder længere fremme? Hvor længe vil det i givet fald holde sig på det niveau? Hvad vil situationen være, når vi er fremme i 1990'erne eller senere? Vil vi da have en situation, hvor vi er endnu mere afhængige af tilført energi i vores verdensdel? Hvad vil konsekvenserne være af det? Jeg synes, det meget rigtigt og godt er blevet sagt fra mange sider i dag, at det vil være forkert, at vi nu disponerer forhastet. Vi må vurdere, hvordan disse ting vil udvikle sig, og så må vi løbende justere de forhold, som der er behov for at justere i den sammenhæng.

En ting vil jeg særlig gøre opmærksom på, og det er, at det første indtryk, der danner sig, når man får et lavere energiprisniveau, er: ja men så vil der jo være en række af de påtænkte investeringer, som bliver mindre rentable. Jeg vil gøre opmærksom på, at det ofte overses, at sammen med et fald i energipriserne får man også en lavere inflation. Det påvirker faktisk prisudviklingen ganske væsentligt, og en tro følgesvend af den lavere inflation vil ofte være et lavere renteniveau, som spiller en vældig rolle netop for disse kapitaltunge investeringer, som vi taler om i forbindelse med vedvarende energi. Det vil naturligvis være et samspil mellem den effekt, som et ændret prisniveau har for rentabiliteten, sammen med de ændrede finansieringsmuligheder, og hvor vi i dag har diskuteret nogle tekniske ting i forbindelse med finansieringsmulighederne, der tilsammen giver den konkurrenceevne, som sådanne anlæg vil have i forhold til mere traditionelle forsyningsformer. Her tror jeg at det i dag er for tidligt til at kunne vurdere disse ting rigtigt, og det forstod jeg også var den overvejende opfattelse hos ordførerne.

Med hensyn til selve spørgsmålet om indeksbelåning, som bl.a. fru Mette Groes var

inde på, forstod jeg, at også fru Mette Groes i virkeligheden satte et spørgsmålstejn ved, i hvilket omfang indeksfinansiering var særlig velegnet til finansiering af vindmølle anlæg. Det kan vi komme tilbage til i forbindelse med boligministerens kommende lovforslag, men fru Mette Groes har jo fat i noget centralt ved at rejse det spørgsmål, fordi netop investeringer af den art, som vindmøller er, er karakteriseret ved, at de har fuld produktion fra den første dag, mens anlæggets værdi aftager i takt med alderen. Det vil sige, at her kommer der nogle særlige spørgsmål med hensyn til, hvordan sikkerheden for et sådant indekslån skal være, og hvordan profilen for et sådant lån rimeligt skal være.

Derfor har fru Mette Groes ret, hvis hun mener, at de i virkeligheden egner sig mindre, end når det drejer sig om f.eks. fjernvarmeanlæg eller kombinerede landsbyenergianlæg, hvor systemet jo typisk vil være det, at man starter med en mindre tilslutning end den, man senere kan få. Det vil sige, at muligheden for at betale rente og afdrag er mindst i begyndelsen, når det netop gælder om at have en lav pris til forbrugeren for at få den hurtigst mulige tilslutning. Men som sagt kan vi komme tilbage til disse tekniske ting i forbindelse med behandlingen af boligministerens forslag, som jo er bebudet at komme senest den 15. marts 1986.

Flere ordførere, også fru Mette Groes, har været inde på spørgsmålet om kilometergrænser og andre kriterier i forbindelse med begrebet mindre, lokale vindmølle anlæg. Jeg kan da kun bekræfte, at enhver grænse er behæftet med det problem, at der altid vil være nogle, som ikke kan opfylde en sådan betingelse, og at der derfor helt forståeligt vil være ønsker her og der om, at man tager lempeligt på en sådan regel. Men jeg vil godt benytte lejligheden til at sige til fru Mette Groes og andre, at det er en besværlig ting at ønske sig, at man dels har en regel, dels som en regel skal kunne se væk fra den. Så er vi derhøved, hvor tilværelsen er besværlig.

Hr. Riishøj var inde på i sit indlæg og også i en bestanddel af den dagsorden, han har foreslået på vegne af SF og VS, at man skulle bortveje den uro, der måtte være, eller den tvivl, der måtte være, om, hvorvidt der fortsat kunne gives afgiftsfrigørelse til vindmølle anlæg uden hensyn til de kriterier, de måtte blive opstillet efter.